

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Wien (Austria) 26. jaanuaril 2018 – Skarb Pánstwa Rzeczpospolitej Polskiej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad versus Stephan Riel, pankrotihaldur Alpine Bau GmbH suhtes algatatud maksejõuetusmenetluses

(Kohtuasi C-47/18)

(2018/C 142/39)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Wien

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Skarb Pánstwa Rzeczpospolitej Polskiej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad

Kostja: Stephan Riel, pankrotihaldur Alpine Bau GmbH suhtes algatatud maksejõuetusmenetluses

Eelotsuse küsimused

Küsimus 1:

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (määrus nr 1215/2012)⁽¹⁾ artikli 1 lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et Austria õiguse kohane nõude tunnustamise hagi puudutab maksejõuetusmenetlust määruse nr 1215/2012 artikli 1 lõike 2 punkti b tähenduses ja on seetõttu viidatud määruse esemelisest kohaldamisalast välja arvatud?

Küsimus 2a (vaid juhul, kui küsimusele 1 vastatakse jaatavalt):

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (määrus nr 1215/2012) artikli 29 lõiget 1 tuleb analoogia alusel kohaldada määruse (EÜ) nr 1346/2000 kohaldamisalasse kuuluvate seotud menetluste suhtes?

Küsimus 2b (vaid juhul, kui küsimusele 1 vastatakse eitavalt või küsimusele 2a jaatavalt):

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (määrus nr 1215/2012) artikli 29 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et tegemist on sama nõudega hagiga samade poolte vahel, kui võlausaldaja (hageja), kes on esitanud Austrias maksejõuetuse põhimenetluses ja Poolas teiseses menetluses (sisuliselt) identsed nõuded, millele mõlemad pankrotihaldurid (suuremas osas) vastu vaidlevad, esitab kõigepealt Poolas sealse pankrotihalduri vastu teiseses menetluses ja seejärel Austrias pankrotihalduri (kostja) vastu maksejõuetuse põhimenetluses teatava suurusega nõude tunnustamise hagid?

Küsimus 3a:

Kas nõukogu 29. mai 2000. aasta määruse (EÜ) nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse⁽²⁾ kohta artiklit 41 tuleb tõlgendada nii, et „nõude laadi, selle tekkimise kuupäeva ja suuruse“ äranäitamise tingimus on täidetud, kui võlausaldaja (hageja), kes asub mõnes muus liikmesriigis kui riik, kus menetlus algatati, piirdub nõudeavalduse esitamisel maksejõuetuse põhimenetluses – nagu käesoleval juhul –

- a) nõude summa märkimisega, aga jätab märkimata nõude tekkimise kuupäeva (näiteks „alltöövõtja JSV Slawomir Kubica nõue teetööde tegemise eest“);
- b) olgugi et nõudeavalduses nõude tekkimise kuupäev puudub, on nõude tekkimise kuupäeva võimalik tuletada koos nõudeavaldusega esitatud lisadest (näiteks esitatud arve kuupäeva järgi)?

Küsimus 3b:

Kas nõukogu 29. mai 2000. aasta määruse (EÜ) nr 1346/2000 (määrus nr 1346/2000) maksejõuetusmenetluse kohta artiklit 41 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus, kui nõudeavalduse esitanud võlausaldaja suhtes, kes asub mõnes muus liikmesriigis kui riik, kus menetlus algatati, kohaldatakse konkreetsel juhul soodsamat liikmesriigi õigusnormi, näiteks nõude tekkimise kuupäeva äranäitamise osas?

⁽¹⁾ ELT 2012, L 351, lk 1.

⁽²⁾ ELT 2000, L 160, lk 1; ELT eriväljaanne 19/01, lk 191.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia)
29. jaanuaril 2018 – Antonio Pasquale Mastromartino versus Commissione Nazionale per le Società
e la Borsa (Consob)**

(Kohtuasi C-53/18)

(2018/C 142/40)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Antonio Pasquale Mastromartino

Vastustaja: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Eelotsuse küsimused

1. Kas seotud vahendaja (tied agent) juhtum kuulub Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. Aprilli 2004. aasta direktiiviga 2004/39/EÜ ⁽¹⁾ läbi viidud ühtlustamise kohaldamisalasse ning kui kuulub, siis millistes aspektides?
2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/39/EÜ ning eelkõige selle artiklite 8, 23 ja 51 õige tõlgendamisega ning aluslepingutes sätestatud diskrimineerimiskeeldu, proportsionaalsust, teenuste osutamise vabadust ja asutamisevabadust käsitlevate põhimõtete ja õigusnormidega on vastuolus niisugused riigisisised õigusnormid nagu 24. veebruari 1998. aasta seadusandliku dekreeidi (6. veebruari 1996. aasta seaduse nr 52 artiklite 8 ja 21 alusel vastu võetud finantsvahendusseadustik) artikli 55 lõige 2 ja selle hilisemad muudatused ning äriühingute ja väärtpaberiturgete riikliku järelevalveameti (CONSOB) 29. oktoobri 2007. aasta otsuse nr 16190 (määrus, millega kehtestatakse 24. veebruari 1998. aasta seadusandliku dekreeidi nr 58 rakendussätted vahendajate kohta) artikli 111 lõige 2, millega:
 - a) võimaldatakse keelata „kaalutusõigust kasutades“ „seotud vahendaja“ (investeeringusnõustaja, kellel on lubatud töötada väljaspool oma asukoharuume, endine investeeringusnõustaja) tegevusega tegelemine seoses asjaoludega, mis ei too kaasa maine kaotust, nagu on määratletud riigisiseses õiguses, ega puuduta samal ajal direktiivi ülevõtmise sätete järgimist;